

ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych (Dz. U. z 1970 r. Nr 28, poz. 225).

§ 3. W uchwale nr 469 Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie przekazania dalszych zadań gospodarczych radom narodowym oraz rozszerzenia ich uprawnień (Monitor Polski z 1960 r. Nr 8, poz. 36) skreśla się § 7.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Oświaty i Wychowania oraz prezydiom zainteresowanych wojewódzkich rad narodowych.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

299

UCHWAŁA Nr 315 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1972 r.

w sprawie zasad, zakresu i trybu współdziałania Centralnego Związku Rzemiosła i Izb Rzemieślniczych z organami administracji państwowej i Naczelną Radą Spółdzielczą.

Na podstawie art. 41 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. Nr 23, poz. 164) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Centralny Związek Rzemiosła współdziała w sprawach dotyczących wykonywania i organizacji rzemiosła z naczelnymi i centralnymi organami administracji państwowej, prezydiami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) i ich organami na zasadach oraz w zakresie i trybie ustalonych uchwałą.

§ 2. 1. Centralny Związek Rzemiosła opracowuje i przedstawia Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług:

- 1) propozycje dotyczące określania zadań rzemiosła w planach gospodarczych i środków na ich wykonanie,
- 2) projekty planów gospodarczych organizacji rzemieślniczych przygotowane zgodnie z wytycznymi Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług,
- 3) wnioski dotyczące metod planowania działalności gospodarczej rzemiosła i organizacji rzemieślniczych oraz form i sposobów wiązania tej działalności z potrzebami gospodarki narodowej,
- 4) wnioski w sprawie zasad podejmowania i realizacji inwestycji przez cechy i spółdzielnie rzemieślnicze,
- 5) wnioski w przedmiocie wydania lub zmiany przepisów dotyczących wykonywania rzemiosła i zapewnienia warunków do prawidłowego rozwoju jego działalności.

2. Centralny Związek Rzemiosła uzgadnia z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług:

- 1) projekt regulaminu ustalającego zasady powoływania komisji egzaminacyjnych izb rzemieślniczych, zasady działania tych komisji i wysokość opłat egzaminacyjnych,
- 2) projekty zasad, jakim powinny odpowiadać statuty izb rzemieślniczych, statuty cechów oraz statuty spółdzielni rzemieślniczych.

3. Centralny Związek Rzemiosła przedstawia Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług sprawozdania z wykonania zadań gospodarczych rzemiosła oraz organizacji rzemieślniczych.

4. Centralny Związek Rzemiosła uzgadnia z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług i Ministrem Finansów powoływanie własnych wyodrębnionych organizacyjnie zakładów oraz projekty wytycznych w zakresie powoływania i prowadzenia zakładów przez izby rzemieślnicze.

§ 3. Centralny Związek Rzemiosła przedstawia informację, opinie i wnioski:

- 1) Ministrowi Finansów w sprawach gospodarki finansowej organizacji rzemieślniczych w zakresie określonym odrębnymi przepisami, opodatkowania i kredytowania działalności gospodarczej rzemiosła i organizacji rzemieślniczych,
- 2) Ministrowi Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w sprawach zasad przydziału terenów pod budowę lokali dla rzemieślników i organizacji rzemieślniczych, przydzielania lokali użytkowych dla rzemieślników i organizacji rzemieślniczych oraz w sprawach ustalania wysokości czynszów za te lokale,
- 3) Ministrowi Oświaty i Wychowania oraz Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w sprawach dotyczących zasad i zakresu kształcenia w rzemieślniczych zakładach pracy oraz doskonalenia zawodowego,
- 4) Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w sprawach dotyczących świadczeń socjalnych oraz warunków pracy w zakładach rzemieślniczych i w organizacjach rzemieślniczych,
- 5) Państwowej Komisji Cen w sprawach zasad ustalania cen na usługi i wyroby rzemieślnicze,
- 6) Głównemu Urzędowi Statyicznemu w sprawach badań statystycznych prowadzonych przez organizacje rzemieślnicze.

§ 4. Centralny Związek Rzemiosła uzgadnia z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych zasady wynagradzania pracowników organizacji rzemieślniczych, pracowników i uczniów zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych oraz projekty układów zbiorowych pracy i protokołów dodatkowych do tych układów.

§ 5. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) przesyłają Centralnemu Związkowi Rzemiosła do zaopiniowania projekty aktów prawnych w sprawach dotyczących działalności rzemiosła i jego organizacji.

2. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) rozstrzygają w sprawach określonych w § 3 i 4 po uzgodnieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 6. Centralny Związek Rzemiosła przedstawia zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych), prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do zaopiniowania projekty ogólnokrajowych wytycznych w sprawie rozwoju rzemiosła w skali kraju.

§ 7. Centralny Związek Rzemiosła współdziała z prezydiami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) i ich organami w zakresie zapewnienia wykonania zadań planowych ustalonych dla rzemiosła przez prezydium rad narodowych.

§ 8. Centralny Związek Rzemiosła współdziała w sprawach dotyczących spółdzielni rzemieślniczych z Naczelną Radą Spółdzielczą na zasadach określonych przepisami ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61) z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. Nr 23, poz. 164).

§ 9. 1. Izby rzemieślnicze współdziałają z prezydiami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) lub ich organami w sprawach:

- 1) określania zadań rzemiosła i organizacji rzemieślniczych w terenowych programach i planach gospodarczych oraz środków niezbędnych do wykonania tych zadań,
- 2) zaopatrzenia materiałowo-technicznego,
- 3) ustalania cen na wyroby i usługi rzemieślnicze,
- 4) polityki podatkowej w dziedzinie stosowania ulg i wymiaru podatków,
- 5) przydziału lokali i terenów pod budowę pawilonów rzemieślniczych i innych obiektów przeznaczonych na potrzeby rzemiosła,

- 6) zatrudniania w rzemieślniczych zakładach pracy młodocianych w celu nauki zawodu oraz ich szkolenia teoretycznego w szkołach zawodowych i ośrodkach kształcenia zawodowego,
- 7) organizacji cechów i nadzoru nad ich działalnością,
- 8) sprawowania nadzoru nad prawidłowością działania zakładów rzemieślniczych.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, oraz w innych sprawach dotyczących wykorzystania możliwości gospodarczych rzemiosła i zapewnienia warunków jego prawidłowego rozwoju izby rzemieślnicze przedstawiają opinie i wnioski prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) lub ich organom.

3. Izby rzemieślnicze składają prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) lub ich organom projekty rocznych planów gospodarczych, sprawozdania i analizy dotyczące gospodarczej działalności rzemiosła.

4. Prezydium rad narodowych zapewnią udział przedstawicieli organizacji rzemieślniczych w komisjach podatkowych i innych, zajmujących się sprawami rzemiosła.

5. Przedstawiciele izb rzemieślniczych wchodzi w skład kolegiów wojewódzkich komisji cen.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

300

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 listopada 1972 r.

w sprawie ogólnych zasad rachunkowości jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

DZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

§ 1. Przepisy zarządzenia dotyczą:

- 1) przedsiębiorstw, zakładów i innych jednostek państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego;
- 2) central zjednoczeń i jednostek równorzędnych oraz jednostek utrzymywanych z narzutów na koszty własne przedsiębiorstw i zakładów;
- 3) jednostek budżetowych;
- 4) zakładów budżetowych;
- 5) banków oraz instytucji ubezpieczeniowych, pożyczkowych i oszczędnościowych;
- 6) przedsiębiorstw mających formę spółek handlowych, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe lub spółdzielnie posiadają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego;
- 7) spółdzielni i związków spółdzielni oraz ich przedsiębiorstw i zakładów;
- 8) organizacji społecznych i prowadzonych przez nie przedsiębiorstw i zakładów;
- 9) innych jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „jednostka” — należy przez nie rozumieć uprawnione do samodzielnego bilansowania centrale zjednoczeń, przedsiębiorstwa, zakłady, jednostki budżetowe, banki, instytucje i organizacje wymienione w § 1;
- 2) „minister” — należy przez nie rozumieć także kierownika urzędu centralnego, a w stosunku do jednostek spółdzielczych — zarząd centralnego związku spółdzielni;
- 3) „kierownik jednostki” — należy przez nie rozumieć dyrektora, prezesa, przewodniczącego lub inaczej nazywaną osobę sprawującą jednoosobowe kierownictwo jednostki lub też jej zarząd, jeżeli jednostka zgodnie z obowiązującymi przepisami kierowana jest kolegialnie;
- 4) „konta syntetyczne” — należy przez nie rozumieć konta, na których prowadzi się ewidencję zgodnie z zasadą podwójnego księgowania;
- 5) „konta analityczne” — należy przez nie rozumieć konta oraz rachunki bankowe w bankach i instytucjach pożyczkowych i oszczędnościowych powstałe w wyniku podziału kont syntetycznych, na których prowadzi się ewidencję zgodnie z zasadą zapisu powtarzanego;
- 6) „księgi rachunkowe” — należy przez nie rozumieć konta, rejestry, dzienniki oraz inne urządzenia ewidencji księgowej prowadzone w formie ksiąg oprawnych lub na luźnych kartach, w których dokonuje się zapisów księgowych pismem ręcznym lub maszynowym; za księgi rachunkowe uważa się również zestawienia liczbowe (tabulogramy) otrzymywane jako rezultat przetwarzania